

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. гр. Лом, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Ал. Ангелова

при участието на секретаря Росина В. Димитрова
като разгледа докладваното от Боряна Ал. Ангелова Гражданско дело № 20211620101573 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба от К. П. К., ЕГН *****, чрез адв. Р. Б., против „Водоснабдяване и канализация” ООД – Монтана, с която са предявени отрицателни установителни иски с правно основание по чл. 124, ал. 1 и чл. 439 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че срещу ищеца бил издаден изпълнителен лист от 21.01.2016 г. по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, съгласно който е бил осъден да заплати на ответника 418,79 лв. главница, 72 лв. мораторна лихва, 30 лв. разноси по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, ведно със законната лихва върху главницата от 11.12.2015 г.

Навеждат се твърдения, че с молба с вх. № 4848/25.11.2019 г., т. е. повече от три години след издаването на изпълнителния лист от 21.01.2016 г. по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, и приложен към нея изпълнителния лист на ЛРС, е образувано изп. д. №462/2019 г. на ДСИ при ЛРС.

Твърди се, че съгласно чл. 111, б. „в“ от ЗЗД: „С изтичане на тригодишна давност се погасявати за други периодични плащания”.

Твърди още, че съгласно чл. 120 от ЗЗД: „Давността не се прилага служебно”, поради което прави възражение за изтекла давност, съгласно чл. 111, б. „в“ от ЗЗД на вземането на ответника по изпълнителния лист от 05.01.2016 г. по ч. гр. д. № 2042/2015 г. на ЛРС, включително и присъдените лихви върху главницата, за събирането на които суми е образувано изп. д. №418/2019 г. на ДСИ при ЛРС.

Навеждат се твърдения, че, понеже ответникът е бездействал и не е прекъснал по никакъв начин давностния срок, и е неморално да се черпят права от собствената му незаинтересованост, а, съгласно чл. 119 от ЗЗД, с погасяване на главните вземания, се погасяват и акцесорните вземания за лихви, вкл. и мораторни.

Твърди също така, че, по отношение тълкуването на понятието "периодични плащания", по смисъла на чл. 111, б. "в" от Закона за задълженията и договорите, е налице задължителна практика на ВКС - Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2011 г., ОСГТК, докладвано от съдиите Мариана Костова и Марио Първанов.

Понеже ответникът е бездействал и не е прекъснал по никакъв начин давностния срок (молбата за издаване на изпълнителен лист не прекъсва давността - в този смисъл е т. 14 от ТР № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. по т.д. №2/2013 г. ОСГТК на ВКС) и е неморално да се черпят права от собствената му незаинтересованост, а съгласно чл. 119 от ЗЗД, с погасяване на главните вземания, се погасяват и акцесорните вземания за лихви, вкл. и мораторни.

Предвид наличието на правен интерес (образувано е изпълнително дело и започнало принудително събиране.

Моли съда да постанови решение, с което:

Да признае за установено по отношение на ответника „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ” ООД с ЕИК 821152916, че ищецът НЕ ДЪЛЖИ сумите по изпълнителния лист от 21.01.2016 г. по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, за събирането на които суми е образувано изп. д. № 462/2019 г. на ДСИ при ЛРС, както и НЕ ДЪЛЖИ законната лихва върху главницата от 11.12.2015 г., поради погасяването им по давност съгласно чл. 111, б. "в", пр. последно от ЗЗД.

Претенция за разноси:

Иска се и съдът, в случай че уважи иска, да допусне предварително изпълнение на решението, както и да допусне обезпечаване на настоящия иск, чрез спиране на изпълнението по изп. д. № 462/2019 г. на ДСИ при ЛРС, образувано по изпълнителния лист от 21.01.2016 г. по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, като се издаде обезпечителна заповед съгласно чл. 395, ал. 3 от ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е подал отговор, в който оспорва исковете по основание и размер, аргументирайки се със следното:

Ответното дружество е завело ч. гр. д. № 2058/2015 г. в РС-Лом срещу ищеца по делото, за дължими суми за потребена, но незаплатена вода. Делото е приключило с издаване на ИЛ, а длъжникът е получил Заповед от 21.1.2016 г. по чл. 410 от ГПК и не е възразил срещу нея. Поради това ответното дружество е приело, че, поради липсата на възражение от страна на длъжника, е признание на дълга и намерение същият да се издължи. Това дало основание за завеждане на изп. д. Въз основа на ИЛ, издаден по ч. гр. д. № 2058/2015 г. от ЛРС, било образувано ИД № 462/2019 г. на ДСИ при ЛРС.

Поради изложеното исковете следвало да бъдат отхвърлени, като неоснователни. Претендират се разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, във вр. с чл. 12 от ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 153, във вр. с чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК, като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелствата, че: в полза на ответника срещу ищеца е издаден процесният изп. лист, въз основа на който е образувано изп. дело; че за периодите, за които се отнасят главните вземания по ИЛ, ищецът е имал качеството на потребител на предоставените от „В и К“ услуги за имота.

Съдът приема тези обстоятелства за доказани, включително като ги съпостави с приетите по делото писмени доказателства – изп. листове, материали по изп. дела.

По същество:

На 25.11.2019 г. е образувано ИД № 462 въз основа на ИЛ от 21.01.2016 г.

С молбата се прекъсва давността, т. к. е изискано извършване на конкретни изпълнителни действия в т. см. - задължителните разяснения, дадени в т. 10 на ТР № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС.

Задължението за плащане на ползвани услуги за доставена питейна и отведена канална вода представлява такова за периодично плащане по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, без да е необходимо да са с еднакъв размер, тъй като зависят от консумацията на абоната /Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 год. на ВКС, ОСГК/.

Още към момента на подаване на молбата за образуване на ИД, вземанията на ответното дружество за потребени В и К услуги за процесния период, т.е. три години преди подаване на молбата, са били погасени по давност, като това се отнася и за съответстващите им акцесорни вземания, съгласно чл. 111, б. „в”, във вр. с чл. 119 от ЗЗД /молбата и самото издаване на ИЛ на несъдебно изп. основание не прекъсва давността – ТР/.

Липсата на съответна адекватна активност в случая от ответното дружество се приравнява на бездействие, което не може да е в тежест на длъжника /макар и принципно неизправен платец на налични задължения/.

Ето защо, от 21.01.2016 г. за ИЛ до 25.11.2019 г. до образуване на изп. дело, тригодишната давност за вземанията /в т. ч. акцесорните - чл. 119 от ЗЗД/ е

изтекла.

Подаването на молбата от „В и К“ до ДСИ след изтичане на тригодишния давностен срок, както и всички останали такива, вкл. извършените действия по изпълнението, **не** могат да породят правни последици, тъй като **не** почиват на съществуващо и валидно изпълнително производство.

Предвид изложеното, съдът приема, че исковете са основателни и процесните вземания са погасени по давност. Възраженията на ответника в отговора не се споделят по изложените по-горе съображения.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноси се дължат от ответното дружество. Възражението за прекомерността му е неоснователно, хонорарът е под минималния за два иска, съобразно НМРАВ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че К. П. К. с ЕГН *****, **НЕ ДЪЛЖИ** на „Водоснабдяване и канализация” ООД, ЕИК 821152916, сумите по изпълнителен лист от 21.01.2016 г., издаден по ч. гр. д. № 2058/2015 г. на ЛРС, за събирането на които е образувано изп. д. № 462/2019 г. на ДСИ при ЛРС, както и законната лихва върху главницата, поради **погасяването им по давност**, на осн. чл. 111, б. “в”, пр. посл. от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация” ООД, ЕИК 821152916, да плати:

- **на Р.В. Б.** сумата от 300 лв./триста лева/ адвокатски хонорар в настоящото производство.

- **На К. П. К.** сумата от 50 лв./петдесет лева/, представляваща платена ДТ.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Лом: _____